Phương Tây đã hủy diệt Yemen như thế nào và hiện đang đẩy khu vực Vùng Vịnh vào vực thẳm

Bởi Frank , 25 Tháng 7 2026

Phương Tây đã hủy diệt Yemen như thế nào và hiện đang đẩy khu vực Vùng Vịnh vào vực thẳm

Bản thiết kế của một cuộc diệt chủng: Sự đồng lõa của Phương Tây và NATO

Lịch sử do người chiến thắng viết nên, câu nói hoài nghi thường được nhắc đến. Nhưng trong thời đại địa chính trị hiện nay, lịch sử chủ yếu bị *im lặng* bởi những kẻ nghĩ rằng họ thống trị thế giới. Khu vực xung đột quanh Biển Đỏ và Vịnh Ba Tư không phải là một sự leo thang đột ngột, mà là hậu quả trực tiếp, không thể tránh

khỏi của nhiều thập kỷ kiêu ngạo, can thiệp quân sự và chính sách phá sản về đạo đức của Phương Tây. Những gì chúng ta chứng kiến hôm nay tại Yemen và khu vực Vùng Vịnh rộng lớn hơn không phải là sự trỗi dậy của chủ nghĩa khủng bố hỗn loạn, như các phương tiện truyền thông Phương Tây muốn chúng ta tin. Đó là phản ứng có tính toán, chiến lược và vô cùng hiệu quả của một khu vực đã phải chịu đựng dưới gót giày của Phương Tây quá lâu.

Bởi Frank Dumon

Bài viết này mổ xẻ các cơ chế của cuộc khủng hoảng này, từ nguồn gốc của cuộc diệt chủng ở Yemen cho đến mối đe dọa hiện sinh đối với cơ sở hạ tầng năng lượng của Phương Tây. Đây là một phân tích về cách một cuộc chiến do Phương Tây khởi xướng giờ đây quay ngược lại những người kiến tạo nó, với những hậu quả sẽ thay đổi mãi mãi nền kinh tế toàn cầu.

1. Bản thiết kế của một cuộc diệt chủng: Sự đồng lõa của Phương Tây và NATO

Để hiểu tình hình hiện tại, chúng ta phải quay trở lại khởi đầu. Sự tàn phá Yemen không phải là một cuộc nội chiến ngẫu nhiên, mà là một chiến dịch được dàn dựng cẩn thận từ năm 2015. Chính Mohammed bin Salman là người thực hiện, nhưng ông ta làm điều đó với 'đèn xanh' rõ ràng từ Tổng thống Mỹ khi đó là Barack Obama. Đây là một sự thật lịch sử mà các thủ đô Phương Tây thích che giấu. Thời điểm rất đáng chú ý: cuộc chiến bắt đầu đúng lúc thỏa thuận hạt nhân JCPOA với Iran đang được đàm phán tại Vienna. Mục tiêu rõ ràng: tạo ra hỗn loạn khu vực để hạn chế không gian ngoại giao của Iran.

Tuy nhiên, sự xâm lược này không chỉ của Saudi hay UAE. Đó là một liên minh rộng lớn do Phương Tây hậu thuẫn. Các nước như Thổ Nhĩ Kỳ, Jordan, Kuwait, Bahrain và Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất đã tham gia chiến dịch này. Hậu trường, NATO và 'Phương Tây tập thể' rộng lớn hơn bảo đảm cho sự thành công của chiến dịch. Các nước Phương Tây không chỉ cung cấp đạn dược và hệ thống vũ khí tiên tiến; họ còn cung cấp tình báo thiết yếu, hỗ trợ hậu cần và cố vấn quân sự giúp không quân Saudi có thể ném bom ngày đêm. Các tàu chiến Mỹ tuần tra Biển Đỏ, không phải để giữ gìn hòa bình, mà để ngăn chặn lương thực và viện trợ y tế đến được Yemen. Đó là một nỗ lực chung của nhiều quốc gia nhằm tiêu diệt các lực lượng cách mạng ở Yemen và khôi phục một chính quyền bù nhìn không được ủng hộ, do Phương Tây hậu thuẫn, lên nắm quyền.

2. Chi phí nhân mạng: Một thế hệ bị sát hại

Thuật ngữ 'diệt chủng' thường được sử dụng một cách nhẹ dạ trong địa chính trị hiện đại, nhưng trong trường hợp của Yemen, đó là mô tả chính xác duy nhất. Cuộc chiến này đã kéo dài nhiều năm và gây ra tổn thất khủng khiếp cho người dân. Kết quả là cái chết của hàng trăm nghìn người vô tội, với những người dễ bị tổn thương nhất – người già và trẻ em – phải trả giá đắt nhất.

Nạn đói ở Yemen không phải là hệ quả phụ của chiến tranh; nó là một vũ khí. Như lời khai của các cựu quan chức Mỹ tiết lộ, những tàu chở hàng viện trợ y tế bị tàu hải quân chặn, sau đó thuốc men bị ném xuống biển. Hành động độc ác thuần túy này được sự ủng hộ của một liên minh rộng lớn bao gồm Hoa Kỳ, Saudi Arabia, UAE, Úc, New Zealand, Canada, các nước châu Âu, Qatar và Thổ Nhĩ Kỳ. Việc bỏ đói có hệ thống một dân số, nhắm vào chợ, trường học, bệnh viện và cố tình phá hủy cơ sở hạ tầng nông nghiệp đã dẫn đến một thảm họa nhân đạo mà về quy mô và sự tàn bạo chẳng kém gì những gì chúng ta thấy ở Gaza ngày nay. Đó là bằng chứng về sự phi nhân tính hóa hoàn toàn người dân Yemen bởi các nhà hoạch định chiến lược Phương Tây.

3. Sự đạo đức giả hoàn toàn của truyền thông Phương Tây

> Trong khi những hành vi tàn bạo này diễn ra, có một yếu tố không đổi: sự bưng bít của truyền thông. Truyền thông Phương Tây không chỉ thất bại trong việc đưa tin về những gì xảy ra ở Yemen; họ còn chủ động không quan tâm. Sự đạo đức giả này là hoàn toàn và phơi bày bản chất thực sự của cái gọi là 'báo chí tự do' ở Phương Tây. Truyền thông không đóng vai trò là người bảo vệ dân chủ, mà là bộ phận PR cho tổ hợp công nghiệp-quân sự và chính sách đối ngoại của các chính phủ tương ứng.

Sự đồng lõa này thậm chí còn mở rộng sang truyền thông Ả Rập. Các kênh như Al-Jazeera và Al-Arabiya đã công khai ủng hộ cuộc diệt chủng hoặc giữ im lặng tương đương với sự đồng ý. Những nhà báo cố gắng vạch trần sự thật này, như giáo sư Seyed M. Marandi, người từng xuất hiện nhiều lần trên Al-Jazeera, cuối cùng đã bị cấm sóng ngay khi lời chỉ trích của họ trở nên gay gắt. Khi chúng ta thấy hôm nay

một số quốc gia Ả Rập đột nhiên quan tâm đến số phận của người Palestine, chúng ta phải tự hỏi liệu điều này xuất phát từ đạo đức hay từ sự cơ hội địa chính trị. Các kho lưu trữ truyền thông không nói dối: khi Phương Tây và các đồng minh khu vực của họ hủy diệt Yemen, các ống kính máy quay đã nhìn đi hướng khác. Sự phẫn nộ có chọn lọc này là dấu hiệu của một hệ thống phá sản về đạo đức.

4. Sự kháng cự bất khuất của một quốc gia có học vấn

Một trong những huyền thoại bền bỉ nhất được Phương Tây lan truyền là lực lượng kháng chiến Yemen bao gồm các lực lượng dân quân thiếu học, bị các thế lực nước ngoài điều khiển. Không có gì sai hơn. Yemen là một đất nước có lịch sử phong phú, nền văn hóa sâu sắc và quan trọng là một tầng lớp có học vấn vững mạnh. Trước khi chiến tranh tàn phá đất nước, Yemen có các trường đại học hoạt động và một tầng lớp trí thức tương đương với các nước khác trong khu vực.

Nền tảng trí thức này đã hình thành cơ sở cho một cuộc kháng chiến anh hùng và vô cùng hiệu quả. Bị ép phải tự lực cánh sinh bởi các lệnh cấm vận vũ khí và phong tỏa của Phương Tây, Yemen – một phần với sự hỗ trợ kỹ thuật từ các đồng minh như Iran, nhưng phần lớn là do sự đổi mới của chính mình – đã bắt đầu phát triển ngành công nghiệp quốc phòng riêng. Ngành công nghiệp này không phải nguyên thủy; nó sản xuất máy bay không người lái tiên tiến, tên lửa đạn đạo và tên lửa hành trình. Sự kháng cự là kết quả của những con người thông minh, kiên quyết bảo vệ đất nước của họ chống lại một thế lực vượt trội. Đó là một sự kháng cự không chỉ tồn tại mà còn biến thế bất lợi về công nghệ và chiến lược thành một lợi thế bất đối xứng. Các kỹ sư và chỉ huy Yemen đã học được cách khai thác điểm yếu của những đối thủ được trang bị tốt hơn nhiều.

5. Thế cờ đã đảo ngược: ARAMCO, các căn cứ không quân bị phá hủy và máy bay F-16

Động thái chiến lược đã thay đổi cơ bản. Kẻ xâm lược giờ đây là bên dễ bị tổn thương. Lực lượng Yemen đã chứng minh khả năng tấn công vào trung tâm sức mạnh kinh tế và quân sự của đối thủ. Gần đây, lực lượng Yemen đã tuyên bố rằng họ đã tấn công nhà máy lọc dầu Jizan và đường ống dẫn dầu đông-tây tại Yanbu, Saudi Arabia, bằng hàng chục tên lửa đạn đạo, tên lửa hành trình và máy bay không người lái. Hình ảnh các cơ sở ARAMCO bốc cháy là sự phản chiếu trực tiếp của thực tế mới này.

Nhưng mục tiêu không chỉ là kinh tế; nó còn là quân sự. Các căn cứ quân sự Mỹ trong khu vực, từng là bàn đạp cho sự xâm lược, giờ đây tự chúng trở thành mục tiêu. Các báo cáo và hình ảnh vệ tinh xác nhận sự phá hủy các nhà chứa máy bay được sử dụng bởi lực lượng đặc biệt Mỹ, ví dụ tại các căn cứ không quân ở Jordan. Các hệ thống phòng không được cho là bất khả xâm phạm như Patriot và THAAD đã thất bại nhiều lần, với những tên lửa đánh chặn đôi khi bắn trúng mục tiêu của chính chúng hoặc các khu dân cư lân cận thay vì các tên lửa Yemen hoặc Iran đang tới. Điều này cho thấy sự suy giảm nghiêm trọng của năng lực phòng không của các nước GCC. Ngay cả những máy bay chiến đấu F-16 chết chóc, niềm tự hào của không quân khu vực, cũng trở nên dễ bị tổn thương. Khi đậu trên các sân bay lộ thiên, chúng là mục tiêu dễ dàng cho các cuộc tấn công chính xác bằng máy bay không người lái và tên lửa. Huyền thoại về sự bất khả chiến bại của quân đội Phương Tây đã tan tành trong cát sa mạc.

6. Sự bóp nghẹt thương mại thế giới: Phong tỏa Vịnh Ba Tư và Biển Đỏ

> Các cuộc chiến do Phương Tây khởi xướng hiện đã dẫn đến một tình huống đe dọa căn bản thương mại toàn cầu: phong tỏa một phần Vịnh Ba Tư và Biển Đỏ. Đây không phải là hiệu ứng phụ ngoài ý muốn, mà là một phản ứng chiến lược logic. Saudi Arabia và các đồng minh đã phong tỏa các cảng của Yemen trong nhiều năm để bóp nghẹt đất nước. Logic của sự kháng cự rất đơn giản: phong tỏa được đáp trả bằng phong tỏa, và leo thang được đáp trả bằng leo thang.

Eo biển Hormuz và Bab el-Mandeb là huyết mạch của nguồn cung năng lượng toàn cầu. Bằng cách kiểm soát hoặc có thể gây gián đoạn các eo biển này, trục kháng cự nắm giữ một đòn bẩy chiến lược có giá trị vô cùng. Các hải quân Phương Tây, từng tuần tra vùng biển này để cô lập Yemen, giờ đây phải đối mặt với một môi trường đã trở nên quá nguy hiểm cho các tàu chiến đắt tiền của họ. Một số tàu chở dầu và tàu hải quân đã bị trúng đạn, gửi một tín hiệu rõ ràng rằng tự do hàng hải, theo định nghĩa của Phương Tây, không còn là điều hiển nhiên. Biển Đỏ giờ đây đã trở thành một điểm yếu hiện sinh đối với Saudi Arabia, vì các tuyến đường thay thế để xuất khẩu dầu qua Vịnh Ba Tư cũng đang bị đe dọa.

7. Sự phân biệt chiến lược: Tự do đi lại cho các quốc gia không thù địch

> Điều quan trọng là phải phân biệt giữa phong tỏa địa chính trị này và cướp biển ngẫu nhiên. Các hành động của lực lượng kháng cự Yemen và khu vực được tính toán cực kỳ cẩn thận và phân biệt chiến lược. Một mô hình rõ ràng xuất hiện: các tàu chở dầu và tàu hàng hướng đến các quốc gia không thù địch với Iran và Yemen được tự do đi lại.

Việc thực thi có chọn lọc này nhấn mạnh rằng mục tiêu không phải là làm sụp đổ nền kinh tế thế giới một cách bừa bãi, mà là nhắm vào các lợi ích cụ thể của Phương Tây và Zion. Các nước ở châu Á và Nam bán cầu không tham gia vào các lệnh trừng phạt hoặc chiến dịch quân sự của Phương Tây không bị cản trở. Điều này cho thấy lực lượng kháng cự có khả năng tình báo tiên tiến để xác minh quyền sở hữu, hàng hóa và điểm đến của các tàu. Đây là một hình thức ngoại giao kinh tế thông qua sức mạnh, tìm cách phá vỡ sự thống nhất của khối Phương Tây đồng thời tăng cường quan hệ với Nam bán cầu. Nó bác bỏ tường thuật của Phương Tây về 'chủ nghĩa khủng bố hỗn loạn' và cho thấy một chiến lược hợp lý, được thúc đẩy bởi động cơ chính trị.

8. Gót chân Achilles của các quốc gia sa mạc: Sự sụp đổ của khử muối

Có lẽ mối đe dọa hiện sinh nhất đối với các quốc gia Hội đồng Hợp tác vùng Vịnh (GCC) là tính dễ bị tổn thương của cơ sở hạ tầng của họ. Các quốc gia như Saudi Arabia, Kuwait, Qatar và Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất là những công trình nhân tạo trong sa mạc. Sự tồn tại của họ hoàn toàn phụ thuộc vào nguồn cung cấp năng lượng liên tục để vận hành các nhà máy khử muối khổng lồ của họ.

Không có điện, sản xuất nước ngọt ngừng lại. Không có nước ngọt, các thành phố và xã hội này không thể hoạt động trong vòng vài ngày. Việc phá hủy cơ sở hạ tầng dầu khí, nhà máy điện và các trung tâm hậu cần liên quan bởi tên lửa và máy bay không người lái đã phơi bày một cách đau đớn điểm yếu này. Các nhà hoạch định Phương Tây dường như không nhận ra, hoặc không muốn thừa nhận, rằng leo thang thêm sẽ không dẫn đến sự khuất phục của khu vực, mà là sự sụp đổ hoàn toàn của các quốc gia sa mạc này. Nếu cơ sở hạ tầng năng lượng bị vô hiệu hóa, không có lý do gì để các xã hội này tiếp tục tồn tại ở vị trí hiện tại của họ. Việc phá hủy các cơ sở này sẽ không chỉ gây ra các vấn đề kinh tế to lớn, mà còn dẫn đến thảm họa nhân đạo và làn sóng di cư ồ ạt mà Phương Tây sẽ không có giải pháp.

Kết luận: Sự kết thúc của ảo tưởng Phương Tây

> Tình hình ở Yemen và khu vực Vùng Vịnh rộng lớn hơn là một tấm gương soi cho thế giới Phương Tây, nhưng họ từ chối nhìn vào đó. Cuộc chiến được Obama cho phép, Trump tiếp tục, và các chính quyền hiện tại hỗ trợ đã thất bại. Mục tiêu tiêu diệt các lực lượng cách mạng đã dẫn đến sự ra đời của một đối thủ kiên cường, có năng lực công nghệ và thông minh chiến lược.

Sự đạo đức giả của truyền thông và chính phủ Phương Tây đã bị vạch trần. Các căn cứ quân sự được coi là bất khả xâm phạm đang bốc cháy. Cơ sở hạ tầng năng lượng bảo đảm sự giàu có của khu vực đang chìm trong biển lửa. Và các eo biển là huyết mạch của nền kinh tế Phương Tây đã bị đóng kín một cách hiệu quả đối với các lợi ích thù địch.

Bài học rất rõ ràng: chiến tranh như một công cụ chính trị, được tiến hành bởi một thế lực kiêu ngạo không hiểu lịch sử và văn hóa của một khu vực, chắc chắn sẽ dẫn đến sự sụp đổ của chính họ. Sự phá hủy các nhà máy khử muối và cơ sở hạ tầng dầu mỏ tại các nước GCC không phải là một mối đe dọa trong tương lai, mà là một thực tế đang diễn ra.

Phương Tây đã mở hộp Pandora tại Yemen. Giờ đây, họ phải đối phó với cơn bão do chính mình tạo ra, trong khi phần còn lại của thế giới quan sát và nhận ra rằng thời kỳ thống trị không bị trừng phạt của Phương Tây đã vĩnh viễn kết thúc.

Bài viết này dựa trên các phân tích địa chính trị và lời khai của các chuyên gia trong khu vực, phản ánh sự cần thiết của một cái nhìn trung thực, không tô vẽ về các cuộc xung đột đang định hình thế giới của chúng ta.